

Is onze omgeving ons echt lief?

Een rare vraag misschien, maar toch niet echt onterecht. Dat vind ik tenminste. Ik kwam op deze gedachte toen ik de tv de gebeurtenissen tijdens de bijeenkomst van de G 20 - landen zag, die enkele maanden geleden in Hamburg gehouden. De 'groten' der aarde kwamen er bijeen om over onze toekomst te praten over onder andere wat voor de mensheid de voorwaarden, ideaal gezien, moeten zijn om in een goede gezondheid en welvarende omstandigheden te kunnen leven. Natuurlijk wil ieder mens daar haar of zijn portie van meepakken, maar wij gaan er niet de straat voor op. We blijven thuis voor de tv zitten en lezen de krant, zien wat er gebeurt of lezen er over, en mopperen dan dat die 'groten der aarde' er weer niets van bakken en maar wat aan keuvelen onder het motto: "ze dronken een glas, deden een plas en lieten alles zoals het was". En laten we gewoon eerlijk zijn, hoog, middelmatig of laag begaafd of geletterd, rijk of arm denkt wel eens op die manier. Maar wat we ook zagen dat honderdduizenden uit alle hoeken van deze aardkloot naar Hamburg waren getrokken om te protesteren tegen zaken die daar door de 'groten' werden besproken. Laten we zeggen dat 90% van deze mensen zich ook echt zorgen maken over hoe onze leefomgeving er uit moet zien en wat er mee gebeurt, maar dan hou je nog 10% over, die zeggen dat ook te vinden, maar dat dan op 'minder vreedzame' manier kenbaar maken. Het gevolg was dat we enkele dagen achter elkaar getraakteerd werden op beelden vol agressie en totaal zinloos geweld, voor de kosten waarvan dan de gemiddelde Hamburger via zijn stedelijke belasting moest opdraaien. En je vraagt je af welk Zoete Lieve Gerritje al die kosten van vervoer per trein, auto en vliegtuig van al die 'bezorgden' over onze leefomgeving heeft betaald?

En in deze Sinterklaastijd vraag ik me af nog steeds wat die hele bijeenkomst heeft opgeleverd. Wie krijgt straks de koek en wie de gard? En gaan we als totale wereldbevolking nu echt alles eerlijk delen? Niet alleen het suikergoed en de marsepein, maar ook de gard van de lasten waarover tijdens de onderosjes van die 'aardse groten' gepalaverd (gekletst, gepraat, ge-oreerd) werd? Wat zit er allemaal in de 'Zak van Sint Juttemis'? Ik weet het niet, maar het zullen ongetwijfeld surprises zijn en niet altijd even aangenaam.

En ondertussen worden we door de 'groten van de eigen Lage Landen' en de groene aardbewoners er tot vervelens toe op gewezen dat we duurzaam moeten zijn. We moeten duurzaam bouwen, duurzaam bankieren, duurzaam verzekeren, duurzaam verbouwen, duurzaam autorijden en fietsen, duurzaam produceren, duurzaam vergaderen, duurzaam ondernemen, duurzaam eten bereiden, duurzaam slapen, duurzaam computeren, en alles wat we kunnen verzinnen wat duurzaam zou kunnen gedaan worden. En we moeten duurzame afvalbakken gebruiken, duurzame verpakkingen, duurzaam eetgerei gebruiken, duurzaam schrijfmateriaal, enzovoort en nog meer. En als beloning daarvoor mogen we daarvoor energiebelasting betalen en over dat alles samen ook nog eens omzetbelasting. In ons eigen Lage Land wordt dat ook wel BTW genoemd en gevoeld als legale diefstal. En je wordt niet geacht daar tegen te protesteren, want dat wordt je als milieu - onvriendelijk personage beschouwd en als zodanig in het openbaar aan de 'duurzame schandpaal' genageld.

Twee jaar geleden werd in Parijs een milieuoakkoord bereikt. Er werden allerlei verheven en schone doelstellingen geformuleerd en de belangrijkste daarvan was: de aarde moet met toch wel minstens 2% minder opwarmen. Een futuristisch voornemen, want we weten helemaal niet of de aarde echt al aan het opwarmen is, hoe lang dat proces gaat duren en met wel percentage de aarde dan zal opwarmen. Dus hoe kun je dan zeggen dat het 2% minder moet? Dat 'akkoord van Parijs' wordt te pas en ook te onpas gebruik om allerlei milieumaatregelen die nu worden genomen echt te onderbouwen als zijnde noodzakelijk voor onze toekomst en die van onze (klein)kinderen. Wat dat betreft hebben we het als mensheid wel erg hoog in de bol. Vindt u het dan gek dat ik leef met grote twijfels? Dat ik me afvraag of onze omgeving de 'groten der aarde' echt lief is? Gezien de gebeurtenissen in nabije en verre landen op het gebied van vrede en veiligheid heb ik daarover grote twijfels. Over een maand zingen we in de 'christelijke wereld' weer over 'Vrede op Aarde' en 'In de mensen een welbehagen'. Velen van de aardse groten roepen dan hun onderdanen weer op om vreedzaam met anderen samen te leven, begrip voor elkaar te hebben, de 'anderen' te respecteren en te aanvaarden dat zij een andere levenswijze hebben, anders geaard zijn, een ander geloof hebben. Mag ik daar ook aan twijfelen?

